

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC054

Zaaknummer Klachtencommissie 2010T153

datum uitspraak 16/07/2013

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,
juridisch adviseur: mr. F.A. Bosma, advocaat te Rotterdam,

te voldoen door:

de Congregatie van de Missionarissen van het Heilig Hart (M.C.S.),
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 26 januari 2012, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 23 december 2011 met zaaknummer 2010T153, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 20 januari 2012 van verweerder, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

1.2 Bij brief van 24 mei 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoekster aangaande de geleden vermogensschade. Mr. F.A. Bosma heeft hierop namens verzoekster geantwoord bij brief van 1 augustus 2012. Bij mail van 13 augustus 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie aanvullende vragen gesteld, waarop namens verzoekster is gereageerd bij brief van 26 november 2012. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren hetgeen verweerder heeft gedaan bij brief van 13 januari 2013.

Bij brief van 4 maart 2013 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie nogmaals nadere informatie gevraagd. Namens verzoekster is daarop geantwoord bij brief 11 maart 2013. Verweerder heeft daarop gereageerd bij brief van 29 mei 2013.

1.3 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoekster aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

In [jaartal] is verzoekster geplaatst in [instelling] in [plaats]. Wijlens pater [naam] (hierna te noemen: [naam]) was werkzaam in een naburig seminarie en hij deed de mis en nam de biecht af. De eerste keer dat zij door [naam] is misbruikt was toen zij jarig was en bij die gelegenheid bij [naam] op schoot mocht gaan zitten. Zij voelde daarbij iets hards onder haar billen. Verzoekster mocht een reep chocolade uit de broekzak van [naam] pakken. Aangezien [naam] zijn broekzak kapot had geknipt, greep verzoekster rechtstreeks in het stijve geslachtsorgaan van [naam]. [naam] deed haar vervolgens voor hoe zij hem moest aftrekken, waarna zij de reep chocolade kreeg. Zij moest daarbij beloven er met niemand over te praten. Het seksueel misbruik, zoals hierboven geschetst, heeft vier of vijf keer plaatsgevonden. Verzoekster heeft tevergeefs haar beklag gedaan bij het hoofd van het internaat. Verzoekster was bij aanvang van het misbruik zeven of acht jaar oud.

Vast staat dat verzoekster wegens door haar vader eerder plaatsgevonden seksueel misbruik in het kindertehuis is geplaatst.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Verzoekster heeft als bewijsmiddel bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling in het geding gebracht het advies van 23 december 2011 (zaaknummer 2010T153) van de Klachtencommissie gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker. In dit advies is de klacht gegrond verklaard. Ook is overgelegd het besluit van 20 januari 2012, waarin staat vermeld, dat de verantwoordelijke kerkelijke gezagsdrager het genoemde advies van de Klachtencommissie heeft overgenomen.

3.2 Gelet op het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 3, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5 indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gerede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, beslist de Compensatiecommissie dat de aanvraag definitief ingedeeld dient te worden in categorie 3.

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

standpunt verzoekster

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brieven van 24 mei en 13 augustus 2012 en van 4 maart 2013 is namens verzoekster bij brieven van 1 augustus en 26 november 2012 en van 11 maart 2013 de vermogensschade van verzoekster nader toegelicht. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Verzoekster is (mede) als gevolg van het seksueel misbruik arbeidsongeschikt geraakt, waardoor substantiële vermogensschade is ontstaan. Ook wordt gesteld dat het misbruik van invloed is geweest op fysieke klachten, die op hun beurt (mede) de arbeidsongeschiktheid hebben doen ontstaan. Vanwege de psychische problemen van verzoekster veroorzaakt door het misbruik is verzoekster veelvuldig en langdurig onder behandeling geweest bij een psychiater en bij andere hulpverleners. Daarvoor heeft zij kosten moeten maken die voor haar eigen rekening zijn gebleven.

Het misbruik heeft er eveneens toe geleid dat zij door concentratieproblemen leerproblemen heeft ontwikkeld en het haar niet lukte om succesvol een opleiding af te ronden. Dit heeft haar inkomensontwikkeling negatief heeft beïnvloed.

Ook heeft zij verlatingsangst ontwikkeld, hetgeen ertoe heeft geleid dat haar man een minder goed verdiende baan diende te accepteren dichter bij huis.

Concluderend stelt verzoekster dat haar aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor zij voor het maximaal uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Verweerder heeft bij brieven van 13 januari en 29 mei 2013 en gereageerd en -kort samengevat- het volgende gesteld./te kennen gegeven af te zien van het geven van een inhoudelijk oordeel. Verweerder is zonder meer bereid om in redelijkheid een schadevergoeding te betalen aan verzoekster. Verweerder wijst er wel op dat er ook andere negatieve factoren zijn die naar alle waarschijnlijkheid eveneens hebben bijgedragen aan de door verzoekster geleden schade. Verweerder vraagt de Compensatiecommissie daarmee rekening te houden bij de bepaling van de toe te kennen vergoeding.

overwegingen compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden. De Compensatiecommissie heeft de door verzoekster ter onderbouwing van de omvang van haar vermogensschade aangedragen factoren beoordeeld, alsmede het standpunt daarover van verweerder.

4.6 Voor de Compensatiecommissie is niet in voldoende mate komen vast te staan dat verzoekster vermogensschade heeft geleden die zonder gerede twijfel, zoals bedoeld in de toelichting op de Compensatieregeling is veroorzaakt door het door [naam] aangedaan seksueel misbruik. Voorts is de Compensatiecommissie van oordeel dat niet vastgesteld kan worden dat sprake is van vermogensschade die als 'substantieel' kan worden beschouwd.

4.7 De Compensatiecommissie komt tot dit oordeel gelet op het feit dat uit de hoogte van de aan haar toegekende arbeidsongeschiktheidsuitkering afgeleid kan worden dat verzoekster in haar werkzame bestaan bij Stichting [naam] een zodanig inkomen heeft genoten dat de mogelijk geleden schade na haar uitval op het werk niet zonder meer als 'substantieel' heeft te gelden, zoals genoemd op pagina 10 onder 'categorie 5' in de Toelichting van de Compensatieregeling.

Bij gebreke van daartoe overgelegde stukken kan bovendien niet vastgesteld worden dat de gestelde vermogensschade toe te schrijven is aan de gevolgen van het seksueel misbruik, waardoor niet is voldaan aan het vereiste dat het inkomen zonder het misbruik - waarvoor geen indicatie beschikbaar is - relevant zo veel hoger geweest zou zijn dan het inkomen zoals dat in de concrete huidige situatie is en is geweest, dat een toewijsbare vermogensschade voldoende aannemelijk is gemaakt.

De Compensatiecommissie merkt op dat (psychische) klachten tot de arbeidsongeschiktheid van verzoekster hebben geleid. Zij baseert zich daarvoor onder andere op de verklaring van 26 juni 2012 van drs. [naam], huisarts, in combinatie met de andere overgelegde stukken. Daarbij dient er wel op te worden gewezen dat het hier om een verklaring van de eigen behandelend huisarts gaat en dat de Compensatiecommissie met betrekking tot dergelijke verklaringen zich terughoudend pleegt op te stellen, omdat niet uitgesloten kan worden dat dit soort informatie de nodige objectiviteit ontbeert in verband met de vertrouwensrelatie tussen behandelaar en patiënt. De Compensatiecommissie komt tot de conclusie dat er weliswaar medische klachten zijn aangetoond die tot een WAO-toekenning hebben geleid, maar dat het niet zonder meer aannemelijk is dat die klachten uitsluitend of in overwegende mate zijn voortgevloeid uit het jegens verzoekster gepleegde misbruik.

Ten slotte merkt de Compensatiecommissie op dat de gestelde behandelkosten bij gebreke van een onderbouwing aan de hand van bewijsstukken niet in de afweging kunnen worden betrokken. Hetzelfde geldt voor de gedeerde inkomsten van de partner van verzoekster, nu deze schade (daargelaten of deze is komen vast te staan) niet kan worden aangemerkt als schade die toerekenbaar is aan het jegens verzoekster gepleegde misbruik.

4.8 Over het feit dat ook sprake is geweest van andere negatieve factoren dan het seksueel misbruik door [naam] (zoals het feit dat verzoekster wegens eerder plaatsgevonden seksueel misbruik uit huis is geplaatst) overweegt de Compensatiecommissie als volgt. Zij is van oordeel dat dit gegeven niet als een voor rekening en risico van verzoekster komende omstandigheid mag worden beschouwd. Slechts indien sprake is van factoren die voor rekening van verzoekster zelf komen of in haar risicosfeer liggen, kunnen die naar omstandigheden meewegen bij de toe schatting van de voor vergoeding in aanmerking komende vermogensschade.

4.9 De Compensatiecommissie hecht er ten slotte aan op te merken dat zij zich rekenschap geeft van de kwetsbare positie van verzoekster vanwege de reden van de uithuisplaatsing, waarvan [naam] op de hoogte moet zijn geweest en dat zij juist in die omstandigheid op bescherming had moeten kunnen rekenen. Dit maakt dat de schending van haar integriteit als ernstig dient te worden beschouwd. De Compensatiecommissie wil met het hiervoor gestelde over 'substantiële schade' dan ook op geen enkele wijze afbreuk doen aan de gevolgen en de impact die dit misbruik voor verzoekster heeft en heeft gehad. Zij wijst er voorts op dat het toe te kennen bedrag behorend bij categorie 3 ook bestemd is voor een gedeeltelijke tekortkoming in gemaakt en nog te maken kosten, zoals reeds genoemd onder 4.1. Het voorgaande brengt de Compensatiecommissie tot het advies een bedrag van €15.000,- aan verzoekster te betalen.

4.10 Verzoekster heeft nota's overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is gelet op artikel 22 van de Compensatieregeling van oordeel dat ter zake van de redelijke kosten rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komt een bedrag van €1.000,- incl. BTW.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 3 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van verzoekster tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoekster, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoekster in categorie 3 en adviseert verweerder aan verzoekster een bedrag van €15.000,- te betalen, alsmede aan de verlener van rechtsbijstand ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van €1000,- incl. BTW beide bedragen te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J.M. van de L. en mr. R. Ph. E., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 16/07/2013 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter

